

Meghívó

Mindenkit szeretettel várunk gyülekezeti hétvégére
a nagyerdei ref. templomba, nov. 11-14 között.

Cél: a hívó ember tanítása

VILÁGUNK VÁLSÁGA ÉS REMÉNYSÉGE

nov. 11. csütörtök 5 óra: **Világunk válságának jelei**
nov. 12. péntek 5 óra: **A világválság okai**
nov. 13. szombat 5 óra: **Reménységünk a hit**

nov. 14. vasárnap fél 9 és fél 11:

Istentisztelet, úrvacsora

Igehirdető: Dr. Gaál Botond teológiai professzor

Előadó: Dr. Végh László fizikus

A másfél órás alkalmak rendje: rövid áhítat, előadás és megbeszélés.

„...növekedjete az Isten ismeretében” (Kol 1,10)

Segédlelkész vizsga után (2.)

Győri Márta 5 éven keresztül Szilágyi Sándorral (Szísa) vezette gyülekezetünk „Kisifi” csoportját.

Isten gondoskodik az övéiről

Nagyon izgatott voltam. Kihajoltam a vonat ablakán, és néztem, hogyan gördül be lassan a szerelvény az állomásra.

Mátészalka... itt fogok lakni egy évig. Az előző két-három hónap félelemmel volt tele. Félelem a jövőtől, az újtól, az önállóságtól. Vajon hova fogok kerülni a kápláni vizsga után? Mi lesz a feladatom, és egyáltalán, meg tudok-e felelni a rengeteg új kihívásnak? Ezer kérdés, ami mostanára már mind szépen elcsendesedett a fejemben. Nem maradt más, mint a kalandvagy: jöjjön, aminek jönnie kell!

Gondolom, valahogy így van ezzel mindenki, aki fiatakként éppen kilép a „nagybetűs életbe”. Augusztus közepén kellett szolgálatba állnom Mátészalkán, Szatmár „fővárosában”. A teológiai tanulmányaim befejezése előtt ez a hatodik, a gyakorlati évem. Hamar szembesültem vele, hogy hatalmas mennyiségű a végzendő munka, lehetőségek egész sora kínálkozik itt az egyház számára. 110 hittanecsoporthoz, 2 központi gyülekezetünk, és 3 kisebb gyülekezeti egységünk van a város különböző részein. Óvodában, alsó tagozatban és kisegítő iskolában tartok hittanórákat, vasárnaponként gyermekistentiszteleteket, istentiszteleteket. A gyülekezetben 3 lelkész van és számos hitoktató. A bibliaórai, istentiszteleti szolgálatok „vetésforgó” szerint működnek. Ez azt jelenti, hogy például minden negyedik héten az összes gyülekezeti szolgálatot én végzem. A gyülekezeti munka nagyon tetszik, és úgy érzem, hogy a gyülekezet tagjaival

is hamar megtaláltuk a közös nevezőt. A szatmári emberekről – nem csupán a gyülekezet tagjairól – nagyon jó véleményem alakult ki, azt tapasztaltam, hogy az átlagnál sokkal nyitottabbak, barátságosabbak. Örülök, hogy Isten megengedte, hogy közöttük szolgáljak!

Ha azt kérdeznék tőlem, hogy egyetlen mondatban fogalmazzam meg mindazt, amit eddigi mátészalkai – bár még csak rövid – tartózkodásom alatt megtanultam, egyértelműen ezt válaszolnám: „*Isten gondoskodik az övéiről!*”. Az ideköltözésem előtti istentiszteleten a következő jól ismert ige szólt nagyon a szívemhez Máté evangéliumából: „*Keressétek először Isten országát és az ő igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatnak nektek.*” (Mt 6,33) Elhatároztam, hogy kipróbálom, vajon igaz-e mindez rám nézve is? Tudtam, hogy Isten azért küldött ide, hogy elsősorban az Ő országát és igazságát keressem és képviseljem. Azt ígérte, hogy minden másról Ő gondoskodik. Azóta számos jelét adta annak, hogy ígéretét betartja! Most visszaemlékezve, csodálkozva látom, hogy az anyagilag legrizikósabb első négy hét alatt például semmit nem kellett élelmisszerre költenem. Minden este meghívott valaki vacsorára, olcsó ebédet kaptam a kisegítő iskolában, hol az egyik, hol a másik gyülekezeti tag hozott egy kis barackot, szőlőt, süteményt. Isten szó szerint napról napra gondoskodott rólam. Nagyon szép kis szolgálati lakást is kaptam, ahol valóban otthon érzem magam. Isten csodálatosan jó szomszédokat adott mellém, két fiatal házaspárt, akikkel gyakran együtt eszünk, rengeteget beszélgetünk, szinte egy család vagyunk, így egyáltalán nem vagyok egyedül. Barátokat és „pót-csalá-

ÁLMATLAN ÉJSZAKÁN

dot” is kaptam Istentől ajándékba a vezető lelkészek személyében, akik nagy szeretettel gondoskodnak rólam, és a négy kisgyermekük állandó játszótársává fogadtak. Amikor elszomorodnék vagy elcsüggednék – mert ez persze mindenkivel előfordul, főleg ha néha kudarcok érik –, Isten mindig gondoskodik arról, hogy az iskolában a gyerekek valami olyan örült dolgot produkáljanak, amin nem tudok mást, csak kacagni. Így még elkeseredni sem lehet!

Mindent összevetve, ha a teológia éveit alatt tudtam volna, hogy ennyire nagyszerű és kalandos dolog – még a nehézségek ellenére is – teljes időnkkel és erőnkkel Istennek szolgálni, egész másként túrtem volna a „nemszeretem” dolgokat is. Arra buzdítok mindenkit, aki ezeket a sorokat olvassa, hogy bátran engedelmeskedjünk Istennek abban, amit személy szerint tőlünk kér, és higgyük el végre, hogy ha mi Isten dolgaival kezdünk törődni, Ő is törődni fog a mieinkkel!

„Ha valaki nekem szolgál, engem kövessen; és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgám is; és ha valaki nekem szolgál, azt megbecsüli az Atya.” (Jn.12,26)

Győri Márta, segédlelkész

Szeretettel köszöntjük
KOVÁCS TIBORT

lelkész - gyógyepedagógust,
szerkesztőségünk tagját

80. születésnapján

a verseiből összeállított

Párbeszéd

című kötettel.

Álmatlan, sötét éjszakán
Gondolataim messze révedeznek
Szeretteimre, kik rég elköltöztek,
De a szívemben, lelkemben
Örökké itt élnek.
Összekötött bennünket
A szeretet lánc,
Tér, idő távolság
El nem szakíthatja.

Álmatlan, sötét éjszakán
Az egyedüllét nem okoz félelmet.
Nem félek senkitől,
Mert a Jézus erős karja
Megvéd a veszélytől.
Ő megsebez, de bekötözi
Fájó sebeim,
Felszárítja hulló könnyeim.
Az üdvösség honában
Nekem is helyet készített,
Hogy szeretteimmel örökre
Együtt lehessenek.

M. Csikai Miklósne
(egykori gyülekezeti tagunk)

ENNYI AZ ÖRÖKSÉG

Ennyi az örökség,
íme ez az ország.
E térdeplésnyi föld,
sóhajtásnyi kék ég,
előre, utólag
megbűnhődött jóság.

Hajamba csillagot kavarr
őszi szeled, Magyarország.

Kádár Ferenc

A tatai tábor megítélése a résztvevők által

Mint az előző számban sokan beszámoltak már róla, gyülekezetünk sok tagja ezen a nyáron Tatára vándorolt az évi rendes gyülekezeti táborba. Többféle várakozás is megelőzte ezt, pl. a résztvevők csökkenő létszámát, az utazás nehézségeit, az új hely adottságait illetően.

A nyár végén és az ősz elején a tapasztalatokat két körben is megbeszéltük, és a jövőre vonatkozóan is megfogalmaztunk terveket. A Missziói Bizottságban szigorúan véve az egyes gyülekezeti tagok és a teljes gyülekezet épülését, annak további lehetőségeit vizsgáltuk, míg a csoportvezetőkkel és az egyes tábori programok felelőseivel a tábor egészét értékeltük, fogalmaztunk meg a jövőre nézve elképzeléseket.

Utóbbi beszélgetésünket már támogatta a tatai tábor résztvevőinek véleményét gyűjtő kérdőív kiértékelése is. (Köszönet a statisztika elkészítéséért SziSa tiszteletes úrnak.) A mellékelt, a korábbi sátoraljaújhelyi mérések is tartalmazó, táblázat most sem csupa „fekete-fehér” megállapítást jelent, de néhány megalapozott következtetésre lehetőséget ad.

Adatokat találunk benne az újhelyi évek értékelése mellett, a tatai tábor átlagos, valamint a fiatalok és a felnőttek által való megítéléséről.

A tatai tábor megítéléséből ki kell emelnünk, hogy mind a fiatalabbak, mind az idősebbek nagyra értékelik a csoportvezetők beszélgetést segítő, irányító tevékenységét, a táborban résztvevőket, személy szerint, valamint a szervezők körültekintését. De az idősebbeknél kiemelkedő sikere volt a kirándulásoknak, a fiatalabbnál pedig a programkínálatnak is.

A táborhelyre vonatkozóan nem kérdeztünk olyan témakörökben, melyek egyértelműen jobbak a korábbiaknál (összejövetelek lehetőségei: csillag, csoportos foglalkozásokhoz sok terem, sok, viszonylag kicsi szoba, stb.). Ugyanakkor a korábban is feltett kérdések tükrében a tatai tábor adottságai lényegesen rosszabbak az új helyi emlékeknél.

Örömmel kell megállapítani, hogy korábbiakhoz képest előrelépést érzektek a résztvevők a következő kérdésekben: a csoportvezetők tevékenysége, a résztvevők véleményének elmondására kapott lehetőség, a tábor résztvevőinek értékelése és a tábor programkínálata.

Ugyanakkor feladatot látunk abban, keressük a formáját annak, hogy a csoportokon kívül biztosítsuk a hitbéli építkezés egyéni, önálló lehetőségét, valamint a személyes problémák lelkigondozás keretében való kezelésének módját.

Általánosságban véve megállapíthatjuk, hogy az idei kiértékelés (a táborhely megítélésétől eltekintve) kevésbé szélsőséges értékeléseket tartalmaz, mint a korábbiak. Az is egyértelmű, hogy a gyülekezet „táborita” része visszavágyik Sátoraljaújhelybe. Örömteli javulás látszik a kics csoportos foglalkozásokhoz és a programokhoz kapcsolódóan. És vannak a tábornak hagyományos erősségei, mint pl. a szervezés, a jó közösség.

Legyen az idei résztvevőknek is mindennapi hasznára, a mi Urunk dicsőségére mindaz, amire most tanított bennünket igéje, Szentlelke, lelkipásztoraink és egymás által.

Mózes Áron a Missziói Bizottság tagja

Kérd. sz.	Kérdés	Sátoraljaújhely			Tata		
		2001	2002	2003	2004		
		Tábori átlag			Fiatalok	Felnőttek	
5.	Kedves emberekkel tölthettem el	4,59	4,42	4,38	4,48	4,38	4,58
6.	Hitem erősödött	4,42	4,19	4,07	4,02	3,63	4,40
7.	Gyülekezeti közösségben épültem	4,48	4,45	4,27	4,24	3,94	4,54
8.	Több gyülekezeti tagot megismertem	3,91	4,30	4,12	3,94	3,76	4,11
10.	Sok szempontra figyeltek a szervezők	4,73	4,73	4,65	4,42	4,15	4,69
11.	Jó volt a tábor programkínálata	4,46	4,43	4,29	4,35	4,14	4,56
13.	Megfelelő volt a szállás (szoba)	3,71	4,34	3,69	3,26	3,02	3,49
14.	Jobb volt a szállás, mint Sátoraljaújhelyen	-	-	-	2,36	1,88	2,84
15.	Megfelelő volt a tisztálkodási lehetőség	3,69	4,03	3,66	3,13	3,11	3,15
16.	Jobb volt a tiszt. lehetőség, mint S.újhelyen	-	-	-	2,39	2,56	2,25
17.	Megfelelő volt az étkezés	4,44	4,64	4,01	2,62	2,15	3,08
18.	Jobb volt az étkezés, mint S.újhelyen	-	-	-	1,62	1,61	1,63
19.	Megfelelő volt a tábor kialakítása	4,61	4,62	4,26	3,47	3,25	3,68
20.	Jobb volt a tábor kialakítása mint S.újhelyen	-	-	-	2,31	2,18	2,43
23.	Épültünk egymás hite, tapasztalatai által	4,52	4,43	4,09	4,10	3,85	4,35
24.	El tudtam mondani, amire a kérd. kapcsán rájöttem	4,15	4,06	3,95	<u>4,17</u>	4,10	4,23
25.	Segítséget kaptam problémáim megold.-hoz	4,13	3,85	3,70	<u>3,72</u>	<u>3,62</u>	<u>3,82</u>
26.	A csoportvezető segítette a beszélgetést	4,64	4,78	4,55	4,74	4,77	4,70
28.	Sport és ügyességi vetélkedő	4,34	4,16	3,95	3,43	2,93	4,14
29.	Foci bajnokság	4,35	4,13	4,32	3,64	3,58	3,70
30.	Kosárlabda bajnokság	-	-	-	2,79	2,44	3,27
31.	Kirándulás	4,59	4,26	3,96	4,37	4,05	4,69
32.	Szellemi vetélkedő	4,45	3,71	3,76	3,83	3,53	4,14
33.	Kézműves foglalkozás	-	-	4,45	4,20	3,90	4,51

Az újfői és a legújabbfői a táborban

Ki vagyok én?

Hazaértem a – nekem – második gyülekezeti táborból. Másnap reggel nehezen indultam munkába. Nagyon hiányzott a tábor, az imádságok, éneklések, kedves testvérek. Kisfiammal együtt nagyon köszönöm, hogy el tudtunk jutni a táborba. Sok-sok megpróbáltatás, megaláztatás, nagyon rossz munkahelyi légkör után 49 évesen egy áthelyezéssel új, jobb munkaidő beosztású munkahelyet találtam az Úr kegyelméből. Mindezt közvetlenül a tábori indulás előtt. Nagyon aggódtam, hogy képes leszek-e megfelelni az új munkahelyemen, képes leszek-e egyedül felnevelni 8 és fél éves kisfiamat.

Naponta olvasom Spurgeon: Isten ígéreteinek tárháza című könyvét. Július 19-én, a döntésem napján ezt olvastam: „Megfelelően leszünk felszerelve az előttünk álló útra és harcra. Ezért menjünk csak bátran előre, nem félve semmitől, még ha kigyókon is kell taposnunk, vagy akár magán a sárkányon. Ami pedig az erőt illeti: kitart az, ameddig napjaink tartanak, és mindig az adott nap feszültségéhez és terhéhez mértén kapunk belőle”. Ezért, aznap bátran elhatároztam, hogy elfogadom az új állást, imádkozom, nevelem gyermekemet, és bízom Isten kegyelmében.

Jövő évben, és a következőkben is szeretnék mindig ott lenni a táborban, és talán már többször megszólalok. Ez a csendes, meghitt, imádságokkal teli hét sokunk megfáradt lelkét megnyugtatta. Ez az emlék kitarthat a jövő évi nagy, közös kirándulásig. Addig viszont a templomi és templomkerti alkalmak biztosítják, hogy szép emlékeim ne halványuljanak.

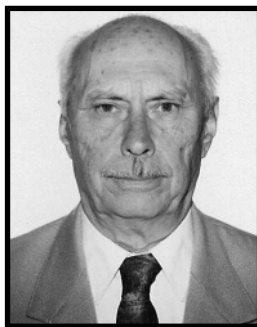
*őzv. Pap Zoltánné, Gabriella
16-os csoport*

Tábori élmény

Az egész tábor csupa játék és szórakozás volt. Talán az egészben a hittan volt a legjobb, mert a kérdések mindig könnyűek voltak. Ildikó néni egy-egy történetet mondott minden órán, és aki jól válaszolt a kérdésekre, az koronás matricát kapott a pontgyűjtő lapjára. Azt hiszem, sosem felejttem el ezt a hét napot.

Kovács Dénes, középhittan

EMLÉKEZZÜNK

szeretettel gyülekezetünk egykori főgondnokára, örökös presbiterére, Dr. Jóna Lászlóra, a temetésén elhangzott igével: „Akikre nem volt méltó a világ,

bolyongtak a pusztában... És mindezeneken, noha hit által elnyerték az Írás jó bizonyosságát, nem teljesült be az ígélet, mert Isten számunkra valami különbről gondoskodott.” (Zsid 11,38-39)

A tábori 13-as csoport

„Jóságodról elmélkedünk templomodban”

(Zsolt. 48,10)

Amikor kislány voltam, hazánk még javában „építette a szocializmust”, és Isten dolgaival csak titokban lehetett foglalkozni. Szüleim pedagógusok voltak, és nem járhattak templomba, mert elveszítették volna állásukat. Előfordult, hogy édesanyám csak a templom utcájának a sarkáig mert kísérni bennünket, gyerekeket, és megmutatta, hogy merre menjünk tovább Isten házába, de nem jöhetett velünk. A nővérem és én egy rokon nénihez jártunk hittanra titokban, vasárnap délutánonként. Erzsike néni, aki ezeket az órákat tartotta, nagy lelkesedéssel és kedvesen magyarázott nekünk. Nagyon szerettük őt is és a kis foglalkozásokat is. Ma is előttem van örömtől kipirult arca, amikor Jézus szeretetéről és értünk vállalt áldozatáról beszélt. Bátorság kellett hozzá, hogy az Emlékkönyvembe bibliai idézetet írjon: „*Kívánatosb a jó hírnév nagy gazdagságnál; ezüstnél és aranynál a kedvesség jobb*” – választotta számomra mottóul. Forrásként nem írhatta oda, hogy ez a Bibliában van, a Példabeszédek 22,1 kiírása csak finoman jelezte, hogy Bölcs Salamon mondása.

Olyan szellemi nyomás alatt éltünk, hogy semmilyen egyházi szertartáson nem volt szabad részt venni. Amikor nagyszüleim meghaltak, apukámat figyelmeztették, hogy ő, mint iskolaigazgató, ne vegyen részt az egyházi temetésen. Persze ő ezt nem vette figyelembe, pedig az állásával játszott.

Hála Istennek ma már szabadon lehet járni hittanra, templomba, bibliaórára, egyházi rendezvényekre. Élünk bátran ezekkel a lehetőségekkel, hiszen ez Istentől való adomány, kegyelem!

Márta néni

Rejtvény

A 84. zsoltár néhány sora arról szól, hogy a zsoltárfő mennyire örül annak, hogy Isten házába mehet, és ott imádkozhat. Egészítsd ki az idézetet a megadott betűk segítségével! A pontok betűt, a vonalak szóközt jelölnek.

M..y_k.dv...k_a_te_h.jl.k.d,_ó_S.r.g.k_U..!
Só.á..g,_s_t_el...d_a_l.k.m_az_Ú._ud.r..u.án.
T.st.m_és_l.k.m_jj.ng..k.lt_z_é.ő_I.e.h.z

„Krisztusért járva követségben... Krisztusért kérünk,
béküljetek meg az Istennel.” (2Kor 5,20)

Hírek

♦ **Családi istentisztelet** hittanosoknak, szüleiknek, most *kivételesen a szokásosnál egy héttel korábban*, azaz okt. 24-én, vasárnap 3 órákor.

♦ **Reformációs Körséta** okt. 31-én a fél 11-es istentisztelet után, az Egyetem téri magyar reformátorok szobrainak megkoszorúzásával.

♦ **Regionális Csillagpont Találkozó** lesz nov. 6-án szombaton a református ifjúságnak a Lovardában.

♦ **Gyülekezeti hétvége** nov. 11-14. között a hívő ember tanítására. Részletes program a címlapon olvasható.

Zenés áhítat

(*vasárnaponként 5 órákor*)

Okt. 10. Dr. Dobi Bálint orgonál.

Okt. 17. Molnár Zsolt gondokázik, Karasszon Dezső orgonál.

Okt. 24. Tokos Zoltán gitározik.

Okt. 31. Kovács Szilárd orgonál.

Nov. 7. Dr. Dobiné Jakab Hedvig orgonál.

Imádkozzunk...

- ♦ a gyülekezeti hétvégéért.
- ♦ konfirmációra készülőkért.
- ♦ a Csillagpont találkozóért.

A tábori 14-es csoport

Szivárvány –

a Debrecen-Nagygyerdei Református Egyházközség hírlevele

4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811

Felelős kiadó: Püski Lajos, lelkipásztor

Fejléc: Betűvető Bt. Tördelés: Bene Lászlóné

Nyomda: REXPO Kft. Készült 600 példányban

12. évfolyam 10. szám, megjelenik havonta

Egyházközségünk számlaszáma: 11738008-20012917